

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΠΟΙΟΙ ΥΠΟΝΟΜΕΥΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΗΜΕΡΙΑ ΤΩΝ ΑΥΣΤΡΑΛΩΝ;

Η φτώχεια είναι κρυφή πληγή στην κοινωνία μας

ΜΕΡΟΣ Α'

Οταν επέστρεψα από το ταξίδι μου στην Ελλάδα, συγγενείς και φίλοι με ρότησαν αν είδα φτώχεια στην Ελλάδα. Ομολογώ ότι δεν είδα πλικιωμένους να ζητιανεύουν, παιδιά ξυπόλυτα, γυναίκες ρακένδυτες, αλλά εκεί που κατοικούσα ήταν ένα πρόστιο με κατοίκους τάπις μεσαίας τάξης.

Δεν επισκέφθηκα τις λαϊκές συνοικίες, ούτε τα γκέτο των μεταναστών – προσφύγων για να δώ ιδίοις όμαστις τις συνέπειες από τα Μνημόνια, τις συντάξεις και μισθούς πείνας, τους άνεργους, τα κλειστά καταστήματα και άλλες ενδείξεις φτώχειας που ασφαλώς βασανίζουν ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας.

Το ίδιο συμβαίνει και στην Αυστραλία, όπου δεν βλέπω σημάδια φτώχειας στο πρόστιο που κατοικώ, επειδή δεν υπάρχει λόγος να επισκεφθώ τα πρόστια της φτώχειας στο Σίδνεϊ.

Στον 21ο αιώνα ο πολίτης ζει μέσα σε μια μικρή κοινωνία της δικής του επλογής, ανάλογη με την οικονομική του κατάσταση και αν αυτός ευημερεί, δεν ενδιαφέρεται αν υπάρχουν συμπολίτες του που υποφέρουν σε άλλα πρόστια.

Αλλωστε, δεν γνωρίζουμε την οικονομική κατάσταση τού γείτονα στη διπλανή πόρτα, πόσο μάλλον τί συμβαίνει αλλού.

Η φτώχεια είναι τώρα κρυφή πληγή επειδή πέρασε ανεπιστρεπτή περίοδο όπου ο κοσμάκης μοιράζοταν τη φτώχεια του.

Το να είναι κάποιος φτωχός στην Ελλάδα δεν είναι σωτό, ποτέ δεν πρέπει να δικαιολογούμε την φτώχεια, αλλά τ' αδέρφια μας εκεί έζησαν πολέμους, κατοχή, εμφύλιο και ανίκανους ή δι-

εφθαρμένους πολιτικούς.

Αλλά φτώχεια και στην Αυστραλία; Χωρίς κατοχή και εμφύλιο πόλεμο, χωρίς επικίνδυνους γείτονες, με μυθικά πλούτη σε ορυκτά, στην καλλιεργήσιμη γη της, στην κτηνοτροφία και στους θησαυρούς της θάλασσας;

Βεβαίως είναι απαράδεκτο, αν και οι οικονομικοί δείχτες μάς λένε ότι ζούμε ζωή χαρισμάτων. Οι δείχτες αυτοί είναι σωστοί, αλλά δεν μάς λένε όλη την αλήθεια, αφού υπάρχουν τουλάχιστον τρία εκατομμύρια φτωχοί Αυστραλοί, ανάμεσά τους εκαποντάδες χιλιάδες παιδιά.

Οταν ο τότε πρωθυπουργός Μπομπ Μένζις είχε αναφέρει σε φημισμένη ομιλία του το 1942 τους «ξεχασμένους ανθρώπους», εννοούσε μια μεσαία τάξη που οποία δεν ευημερούσε, ούτε την υποστήριζε το τότε τεράστιο συνδικαλιστικό κίνημα.

Ο Μένζις ήταν κλασικός συντηρητικός, υποστηριχτής της «μπτέρας» Αγγλίας, αντικομμουνιστής και από τους πρωταγωνιστές στον ψυχρό πόλεμο. Όμως, στην κοινωνική και οικονομική πολιτική θα τον ζήλευαν πολλοί σύγχρονοι Εργατικοί πηγέτες μετά τον Ουίλαμ, επειδή η Αυστραλία του Μένζις δεν έχει καμία σχέση με την σημερινή.

Ας κάνουμε ένα γρήγορο ταξίδι στο χθες, επειδή κάθε μέρα λιγοστεύουμε αυτοί που ήρθαμε με καραβιές με την παραδοσιακή βαλίτσα για ένα καλύτερο αύριο. Το βρήκαμε, το εκμεταλλευθήκαμε και τότε φτιάχτηκαν οι οικογενειακές βαρβάτες περιουσίες με το εμπορικό δαιμόνιο του φιλοπρόοδου, ακούραστου και ευσυνείδητου Ελληνα. Να πούμε, όμως, κιόλας ότι αυτά τα προσόντα δεν θα ήταν αρκετά αν δεν έβρισκαν πρόσφορο έδαφος για να πραγματοποιήσουν τα όνειρά τους.

Οταν μετανάστευσα στην Αυστραλία το 1957, δεν ήταν σε άλλη χώρα αλλά σε άλλο πλανήτη σε σύγκριση με την Αίγυπτο, όπου δεν υπήρχε ίχνος κοινωνικής πρόνοιας.

Δουλεύαμε 40 ωρες Δευτέρα έως Παρασκευή και το Σαββατούριακο ήταν αφιερωμένο στην οικογένεια. Οι μισθοί μας αυξάνονταν κάθε τρεις μήνες ανάλογα με το κόστος ζωής, μάς πλήρωναν όταν είμασταν άρρωστοι και στις επόμενες διακοπές μας. Οι γυναίκες μας εισέπραταν μπνιαίο επίδομα για κάθε παιδί που γεννούσαν, πι ανεργία ήταν άγνωστη και η αγορά ενός ή και δύο σπιτιών χωρίς καμία δυσκολία.

Οι γονείς μου και εγώ μπήκαμε σε δικά μας νεοκτισμένα σπίτια τρία χρόνια μετά την άφιξη μας στην Αδελαΐδα επειδή η εφημερίδα όπου εργαζόμεθα μάς δάνεισε την προκαταβολή και μας πρόσφερε δωρεάν χιλιες μετοχές για να νιώσουμε ότι μάς ανήκει έστω ένα μικρό κομμάτι της.

Χωρίς να γνωρίζουν τη γλώσσα, χωρίς καμμία εξειδίκευση και με καμία πείρα στο εμπόριο οι Ελληνες μετανάστες από ένοστικο είδαν την ευκαιρία πλουτισμού και την άρπαξαν με τα δύο χέρια.

Ενας φίλος και επιτυχημένος επιχειρηματίας μού έχει πει πως και στην ζούγκλα αν είχε μεταναστεύσει θα εύρισκε τρόπο να πλουτίσει.

Αναφέρω όλα αυτά για τους νέους μας που δεν γνωρίζουν εκείνη την Αυστραλία, μα προπαντός για την απαραίτητη σύγκριση με τη σημερινή όπου στραβώς είναι ο γιαλός της, ή στραβά αρμείζει.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΤΡΙΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΝΤΡΟΠΗΣ

Φέρετε πίσω την

Τζούλι Μπίσοπ

Είδα τον πρωθυπουργό μας, Σκοτ Μόρισον, σε συνέδριο κορυφής στη Σιγκαπούρη, όπου προσπαθούσε με χαμόγελα να μαγέψει τους πηγέτες της Κίνας και Ινδονησίας.

Αν νομίζει ότι με χαμόγελα και θερμές xειραψίες θα κάνει υψηλή διπλωματία είναι... γελασμένος. Οι ξένοι πηγέτες τον αντιμετώπισαν πολύ ψυχρά και τού έδωσαν τελεογράφο.

«Οι θάλασσες δεν ανήκουν σε κανέναν», είπε ο Κινέζος επειδή ο κ. Μόρισον θεωρεί τις γειτονικές χώρες - νυσιά σαν την αυλή της Αυστραλίας. «Ξεχάστε την διακρατική συμφωνία για το ελεύθερο εμπόριο αν μεταφέρετε την πρεσβεία της Αυστραλίας στα Ιεροσόλυμα», είπαν οι Ινδονησίοι.

«Φέρετε πίσω στο υπουργείο Εξωτερικών την Τζούλι Μπίσοπ», λέω εγώ.

Απόγνωση

Σε απόγνωση οι εφημερίδες του Βαγγέλη Μαρινάκη, δεν γνωρίζουν αν πηγαίνουν ή αν έρχονται και γίνονται ρεζίλι με τα fake news.

Αλλά ποιός έχασε την αξιοπρέπεια για να τη βρουν οι μισθοφόροι της παραπληρόφορσης;

Σοσιαλδημοκράτες

Εγράψε μεταξύ άλλων ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών: «Οι Γερμανοί σοσιαλδημοκράτες καλούν τον Τσίπρα να μιλήσει στο συνέδριο τους και τον αποθεώνουν. Οι εγχώριοι σοσιαλδημοκράτες του αποκαλούν «ψεύτη» και «τυχοδιώκτη».

Οι Ευρωπαίοι σοσιαλιστές καλούν τον Τσίπρα να μιλήσει στις συνόδους του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος και φωτογραφίζονται μαζί του. Οι εγχώριοι σοσιαλδημοκράτες του χαρακτηρίζουν «δύθεν αριστερό» και «βαρίδι για την Αριστερά» (αναρωτέ-

μα, τι τους νοιάζει).

Οι Πορτογάλοι και οι Ισπανοί σοσιαλιστές συνεργάζονται με τη ριζοσπαστική Αριστερά των χωρών τους και κυβερνούν. Οι ντόπιοι κεντροαριστεροί αγωνίζονται με νύχια και με δόντια για να «φύγουν αυτοί, να φύγουν τώρα» (σ.σ. ο ΣΥΡΙΖΑ), όχι όμως να «έρθουν οι άλλοι» (σ.σ. η ΔΕΣΙΑ). Και τότε ποιος να έρθει; Μάλλον ο Χατζηπετρής.

Καλό!

Πήγε λέξι ο άλλος στο Παρίσι και είδε τη νίκη της Σαμοθράκης. Καλά, παιζει η Σαμοθράκη στο Euro;

Ακόμη ένα:

Είναι ο τελικός του Παγκοσμίου Κύπελλου και ο Τίμη αποφασίζει να πάει στο γήπεδο. Κάθεται και παρατηρεί ότι η θέση δίπλα του είναι άδεια. Τότε γυρίζει σε εκείνον που καθόταν παραδίπλα και τον ρωτά εάν η θέση είναι πασμένη.

«Βασικά η θέση ανήκει σε εμένα. Υποτίθεται πως θα ερχόμουν με τη γυναίκα μου, όμως πέθανε. Αυτό είναι το μόνο Παγκόσμιο Κύπελλο που δεν είμαστε μαζί από τότε που

παντρευτήκαμε». «Ω, τα συλλυπητήριά μου. Αυτό είναι λυπηρό... Όμως δεν μπορούσες να βρεις κάποιον άλλο, ένα φίλο, συγγενή ή γείτονα για να έρθει μαζί σου;». Ο άνδρας κουνά αρνητικά το κεφάλι. «Όχι», του λέει. «Είναι όλοι στην κηδεία...